

dno stlačiti, gorkota se na tem mestu ne zdrami tako, kakor mora biti, senó ondi mokrotno ostane in plesnija. Zato se mora živo priporočiti, da je skerbni človek vedno pri tem delu pričujoč. Na 100 kvadratnih čevljev prostora se rajta en tlačivec.

Kùp pa ne sme manj kakor 4 čevlje visok, pa tudi ne višji kot 20 čevljev biti. Ako je nižji kot 4 čevlje, se ne zgreje dovelj, mokrota prepočasi odhaja in plesnobi se priložnost da. Ako je kùp višji od 20 čevljev, se vname taka gorkota, da bi znal kùp zgoreti.

Je kùp 4 do 20 čevljev visok, se položi na verh slame za 6 palcov visoko — po tem naj se celi kùp še pol ure tlači. Da senó ne plesnija, se položi slama na verh.

Je kùp tako napravljen in terdo stlačen, se že o 3 dneh zgreje; vročina kupa je včasih tako velika, da je roka ne preterpi. Odslej se mora kùp popolnoma pri miru pustiti. O 6 do 8 tednih je v njem vročina prešla, senó je suho in kerhko, barve je sedaj rujave, nekatere perjica clo černe, — duha je močnejša in kaj prijetnija.

Pervikrat to poskusiti, se bo marsikteri bal — ali zagotoviti zamoremo vsaciga kmetovavca, da se ni clo nič bati, da bi se senó na to vižo spridilo, ako le prezelene trave ni na kùp djal, in da je kùp nar manj 4 čevlje visok napravil, in ga prav terdno stlačil.

Pristavimo še tole: Ako se senó ni na senožeti toliko posušilo, kakor ima biti in se je dežja bati, naj ga spravi raji premalo suhiga domú in pri nakladanju kupa naj se med eno lego sená poklada ena lega slame, enakomerno po celim kupu. Slama vredeuje in poteguje mokroto na-se, in se med vrenjem napiva duha in slaja sená. —

Ravno tako se zna z velikim pridam s deteljo (navadno rudečo Štajarsko, nemško (Lucerner) in turško (Esperzette) ravnati; z vsimi temi deteljami smo že večkrat na imenovano vižo ravnali in si kaj dobro, živini prijetniši in tečniši pičo pridelali. Deteljo peljemo domú, ko je perje že vsahnilo, se pa še močno zelenih in sočnih bilk derži. Na to vižo ne pustimo ne perja ne glavice na polju in si napravimo živinsko klajo, ktera nar žlahnejši cvetlice v duhu prekosí! Ravno tako dobro je tudi na to vižo z grahorko (Wicken) ravnati, ki seer še ložej, kot detelja, svoje perjice zgubi.

Velik dobiček sadja.

Nek vertnar v severni Ameriki si je léta 1831 velik vert napravil, kjer je samo breskvene drevca redil. Posadil jih je potlej na 140 njiv, na vsako po 100 drevesic. V létu 1846 je pridelal tega sadja 14.000 jerbasov. Vzame se, da je bilo to blizo okoli 1.400.000 breskev. Vsaka je bila debela za malo moško pest. Prodajal jih je v mesto Filadelfijo in Nevjork, in je dobil za vsakih sto 5 do 6 dolarjev. Samo za tisto léto so mu te breskve vergle še čez 40.000 dolarjev ali 82.333 gold. našiga denarja. Zares velik dobiček pri sadju! — Prav bi bilo, da bi se tudi pri nas tisti kmetovavci sadja malo bolj prijeli, ki mislijo in hočejo, da se mora sadje le kar samo od sebe množiti in rediti. Prid, ki nam ga sadje da, bomo mogli vedno bolj spoznati in ceniti.

Uršič.

Razposeljenje prvih ljudi

v slavjanskim obziru.

(Dalje.)

Noetovi sinovi so bili Sem, Ham in Jafet. Jafetovi sinovi, od katerih gré tu posebno govoriti, so

bili: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mosoh in Tyras.

1. Gomer, Jafetov najstari sin, je bil oče Gomeričanov, ki so v Frigii ali Bregji prebivali. Bohartu se zdí, da so tudi Kimbri in Keltje iz Gomerjeviga zaroda. Ecehiel 38, 6. 27. 14. govori od dežele Gomerja, da je proti severji blizo Togorme bila in s Tirio (Tirus) Feniškim mestam kupčevala, kar se Bregji popolnoma prileže.

2. Magog je bil, kakor Jožef Flavi, Jeronim, Teodoret in drugi mislijo, oče Skutov, kar je tudi verjetno iz Ecehiela pogl. 38. Prebival je Magogov zarod okoli Kavkaza, in ravno od ondot so Skuti prišli.

3. Madaj. Nobeden Jafetovih sinov se ni dalje proti izhodu razširil kot Madaj; ta je po sploh misli s svojimi otroci in vnuki zaselil deželo, ktero je po svojim imenu Medio imenoval. Bohart meni, da so stari Sarmatae Soromadje tudi Madajeve rodovine, in da so svoje ime blizo od kaldejskih besedi Sar-Madai dobili, to je ostanjki (kar jih je ostalo) od Madaja ali Madjanov.

4. Javan se je bil v Grecio podal, ktera je tudi Makedonijo obsegla. Greki so se Jone Jones klicali, berž ko ne od hebrejskiga Javan, in Daniel 8, 21. Aleksandra veliciga, ki je Makedon bil, kralja Jonije imenuje, ker se je pod tem imenom tudi Makedonia razumela.

5. Tubal in Mosoh. Ta dva se vselej skupaj imenujeta; tudi prerok Ecehiel 27, 13—32, 26. od nju kakor od dveh skupaj prebivajočih ljudstev govori. Iz tega se vidi, da sta mogla soseda biti. Po Bohartovi zdetvi so iz nju naroda bili Moskovitani Moschi Moscovitae in Iberi ali Tiberi, uniso stanovali prek Kapatočja proti severji, ti pa med Trebizondijo in malo Armenijo do Mošiske gore in do Kolka.

6. Tyras, najmlajši Jafetovih sinov je prebival v Mužii, Tračii in družih evropejskih proti severji ležečih deželah.

Gomerjevi sinovi so bili Askeneec, Rifat in Togorma.

Askeneec, pervorojeni Gomerjev sin, se je bil vdomovil v Potonje Bithynia, v Troado in v malo Frigio proti severji od Armenije, in to nam verjetno stori okoljsina, da je v tistih krajih jezero, ki se mu Askansko jezero pravi; tudi eno ondotno reko Askansko imenujejo, in nekdanje čase je bilo tam mesto Askansko imenovano. Ščasama se je to ljudstvo notri do morja razširilo, in od tod so mende Greki tisto morje askinsko ali aksinsko morje, ščasama pa celo evksinsko morje Pontus evxinus imenovali.

Rifat je stanoval blizo svojiga brata Askeneeca. Ripat, če se po spremembi tihnica p v f ali b prestavi se glasi Rifat ali Ribat, kakor je v prestavljenih Mozesovih bukvah brati. V tem imenu je korenita slovka rif, rip ali rib, in ako h pismenki r še ostreji naduh pridenemo, se ta slovka glasi hrib, kar tudi v nemškem Riff pomeni. Rusi imenujejo gorovje, ki se delječ razteguje hrebet, to je po slovensko, herbet. Po Kosmati najstarijim českim zgodovinarji vémo, da se je vodja Čehov, ko so v zapušene markomanske kraje došli, najpred na gori Rip med rekama Ogro in Veltavo naselil, in Dalemil poje: „Ker se od verha te gore delječ okoli vidi, so jo hořin Rip imenovali.“ Léta gora, na ktero še zdaj Čehi iz daljnih krajev na Božjo pot hodijo, in kjer je, kakor stara pravlica pové, Čeh pokopan, se perva v zgodovini českih naseljnikov imenuje, in je pred ko ne od perve izidne gore českiga naroda, od izidne gore vsih slavjanskih ljudstev Ripatoviga zaroda svoje ime dobila. (Dalje sledí.)